

Autism eller autistiskt syndrom är en av diagnoserna inom autismspektrumet. Det omfattar även diagnoserna Aspergers syndrom, desintegrativ störning och atypisk autism/genomgripande störning i utvecklingen utan närmare specifikation. Autism är en livslång funktionsnedsättning, vars symtom visar sig före tre års ålder och som beror på en medfödd eller tidigt förvärvad avvikelse i hjärnans funktioner. Autism innebär allvarliga begränsningar i förmågan till ömsesidigt socialt samspel, förmågan att kommunicera samt begränsade, repetitiva och stereotypa beteendemönster, intressen och aktiviteter. Autism är tre till fyra gånger vanligare hos pojkar än hos flickor. Många personer med autism har också en utvecklingsstörning.

Autismforum ett kunskapscenter som samlar, bedömer och bearbetar kunskap om autism och Aspergers syndrom och som gör kunskapen tillgänglig genom en webbplats, ett bibliotek och genom att anordna föredrag. Autismforum drivs av Handikapp & Habilitering, Stockholms läns landsting.

www.autismforum.se

Föreningen Autism i Stockholms län är en ideell förening som arbetar för alla barn, ungdomar och vuxna med autism, Aspergers syndrom och andra autismliknande tillstånd. Medlemmarna är till största delen anhöriga till personer med autism, personer som själva har diagnos och yrkesverksamma inom området. Styrelsen arbetar intressepolitiskt och samverkar med kommuner och landsting.

www.stockholm.autism.se

 **Autismforum**
STOCKHOLMS LÄNS LANDSTING

Föreningen Autism i Stockholms län



Abla betyder vildros

Abla är tre år. Hon är en ovanligt livlig och glad tjej, med ett leende som kan flytta berg. Men Abla kan inte prata med sina föräldrar och syskon. Hon väljer att leka ensam istället för tillsammans med sina kamrater på förskolan. Abla har autism.

Abla kramas inte så mycket med sina föräldrar och storasystrar, men visar sin kärlek på andra sätt. Hon skrattar när hon blir hämtad av mamma och pappa på förskolan, eller när systrarna kommer hem från skolan.

Det bästa Abla vet är sina tråklosar i olika färger och storlekar. Varje dag när hon kommer hem från förskolan sitter hon på golvet och plockar med klossarna. Hon sorterar dem i noggranna rader, som hon inte vill att någon rör. Abla leker helst själv, även på förskolan. Hon leker inte tillsammans med de andra barnen, men ofta vid sidan om, på egen hand. Det är som om hon tycker om att ha andra barn och vuxna i sin närhet, men inte är så intresserad av att umgås med dem.

Abla har autism och det har hennes föräldrar precis fått veta. De hade länge oroat sig över att hon inte verkade tycka så mycket om kroppskontakt, men det var när Abla inte började prata som hennes storasystrar gjort, som föräldrarna anade att det var något

speciellt med henne. På förskolan upplevde personalen att Abla var orolig och hade svårt att koncentrera sig på någonting. Hon sprang runt och kunde plötsligt bli arg, utan att personalen förstod varför.

Nu när människor i Ablas omgivning vet om att hon har autism, har de skaffat sig kunskaper om vad diagnosen innebär och då förstår de också Ablas svårigheter. Ablas vardag är nu anpassad efter hennes behov och då fungerar allting mycket bättre. Abla behöver lära sig allt som andra barn får gratis och därför tränar man henne hemma och på förskolan. På förskolan har Abla en egen resurs, som bara arbetar med henne och som bland annat stödjer Abla i kontakten med de andra barnen. Både Ablas föräldrar och hennes resurs får handledning av habiliteringen.

Alba pratar inte med ord eller meningar, utan med tecken. Hon och hennes föräldrar använder tecken, som de fått lära sig hos en logoped, för att kunna kommunicera med varandra.

Abla verkar trivas bäst när dagarna ser ut på ungefär samma sätt. Hon behöver rutiner när det gäller det mesta och kan bli ledsen och orolig om saker och ting sker i en annan ordning än hon är van vid.

Abla reagerar när det är för mycket som händer omkring henne. Det kan därför vara svårt att exempelvis ta med Abla på museer, eller andra ställen där det är mycket folk och ljud. Då kan hon bli mycket orolig. Flera gånger har familjen fått åka hem med Abla när de hamnat i situationer som gjort henne orolig.

Ablas föräldrar lägger ner mycket tid på lära sig hur de kan träna med Abla och på alla kontakter de har med myndigheter, habilitering och förskola för hennes skull. De försöker att leva ett liv

där både Ablas och hennes syskons behov blir tillgodosedda. Ibland delar de på sig på helgerna. Mamma åker kanske till badhuset med de stora flickorna och pappa tar en skogspromenad med Abla. Efter promenaden åker de hem och äter lunch. Sedan är Abla glad om hon får leka med sina klossar. På sista tiden har familjen fått en avlösare som kommer vissa dagar i veckan och tar hand om henne och tränar med henne. På så sätt kan resten av familjen få möjlighet att ägna sig åt sådant som Abla inte kan vara med på.

